

BÉKEHARANG

✦ HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES LAP ✦
 ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR

Egy püspöki körlevélből

Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy a másjában Columbúsbán, Amerikában együtt volt zsinatunk, Nuelsen János püspökünket újabb négy évre Európába küldötte, Genf székhellyel. Mi kedves püspökünket szeretettel köszöntjük utolsó négyéves kiküldetésének küszöbén. Szívvel kívánjuk, hogy a jó Atya neki testi erőt és lelki frissességet adjon, hogy nehéz munkáját elvégezhesse sokaknak örömeire és áldására.

Nuelsen püspök Amerikából hazajövet első körlevelét szétküldötte, amelyből a következő részletet közöljük testvéreinkkel: »Számunkra methodistáknak a legfontosabb a lelki élet ápolása. Ezt sohasem szabad figyelmen kívül hagyni. Különben egyházi gépezetünk üresen szalad. Így az új hivatali időszak kezdetén négy nagy célt szeretnék kitűzni, melyeket most csak érinteni kívánok, amelyeknek keresztülvitelét valamennyi tagjainknak, különösen azoknak, akik valamely egyházi hivatalt viselnek, prédikátoroknak és egyházi tisztviselőinknek komoly, imádkozó figyelmébe ajánlom.

1. **Az írásba elmélyedés.** Imádkozó behatolás Istennek Igéjébe. A mi mindennapi, személyes és egyházi gondolkodásunknak és cselekvésünknek célkitűzése az Írás által. Engedelmes és hűséges alárendelés az Írás alá. Az emberektől félelemtől és az embereknek a szolgaságától megszabadulás Isten Igéjéhez való kötés által, nem mint szolgák, hanem mint megváltott gyermekek, akiknek az Atya dicsőséges üdvöngöndolataiban honossági joguk van. Ezért bele az Írásba! Jobban, mint valaha!

2. **Az egész élet megszentelése.** »Legyetek szentek.« Nettek szentnek kell lenni, mint olyanok, akiknek az Atya a Szent Lelket adta és akik élni tudnak az iránta való teljes odaadásban, Aki adott nekünk a megszentelődésre. Legyen a mi jelszavunk, a mi imánk, a mi hitben megragadott, hitben megőrzött élettapasztalatunk: »Szent az Urnak.«

3. **Fáradhatatlan evangelizáció.** Komolyan könyörögjünk megtérésekért, a titkos kamrákban, a családban, az imaórákon, az igehirdetésben és várjunk megtérésekre. Nem csak külön ébresztő alkalmakkor, hanem az egész esztendőn

át. És ezen lelkeket kereső szeretet-szolgálatot fáradhatatlanul gyakoroljuk, a magánérintkezések alkalmával is.

4. **A felebarát iránti áldozatkész szeretet-szolgálat.** A felebarát iránt, aki ugyanabban a házban lakik, ugyanabban a munkakörben foglalkozik, ugyanahhoz a néphez tartozik. A missziói területen élő felebarát iránt, a közelben és távolban. Az iránt a felebarát iránt, akit személyesen ismerünk, az iránt, akit soha nem láttunk. A felebarát nem egy térbeli fogalom. És valóban, alkalmakkor, felebaráti szolgálat gyakorlására nincs hiány. És Krisztus követésében a felebaráti szeretet találatkonnyá tesz.

Szabad-e az én testvéreimet, férfiakat és nőket egyformán megkérni, hogy ezen irányelveket, célokat, programpontokat, akárhogy is nevezzük ezeket, tartsák szem előtt minden nap, ezeket az Ur elé vinni naponként, azokat mindjobban a saját és a gyülekezeti életbe belevinni. **Bárcsak növekednénk, mint egyesek is és mint gyülekezetek is Jézus Krisztus kegyelmében és megismerésében, az Írás megértésében, a megszentelődésben, lelkeknek az Urnak való megnyeresésében, a felebarát iránt való szeretet szolgálattában!** (Közli: T.)

Isten nélküli terv és szövetség

Jaj a pártos fiaknak: Így szól az Ur, — akik tervet visznek véghez nélkülük és szövetséget kötnek, de nem lelkek által, hogy bünt bünre halmozzanak. (Ézs. 30-1.)

A próféta a pártos fiak alatt, az Egyiptommal szövetségző Isten népét érte. Fiakról van itt szó és nem idegenekről, ismeretlenekről, akik Isten hatalmának és erejének, királylatkoztatásának és vezetésének nem voltak olyan közvetlen hatása alatt. Nagyon sok tervet szönek és szövetséget kötnek e világban Isten nélkül és nagyon sok mindent cselekesznek egyes emberek, egész népek, nemzetek anélkül, hogy megvárnák azt, hogy Isten ament mondjon szándékukra. Nagyon sok

gonoszról olvashatunk és hallhatunk és sokat szemlélhetünk naponta, amelyek látszólag minden bűnhődés nélkül történhetnek. Sőt a zsolttár-író szomorúan állapítja meg a 73-ik zsolttár elején: — de én? Már-már meghanyatlották lábaim: és kis hijja, hogy lépteim el nem iszomodtak, mert irigykedtem a kevélyekre, látván a gonoszok jó szerencsáját. Mert halálukig nincsenek kinjaik és az ő erejük állandó (2—4). — Jób is csüggedten kérde: — Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, sőt még meg is gyarapodnak? (Jób. 21-7.) És Jeremiás is megkérdi az Urat: — Miért szerencsés az istentelenek útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtelenkedők. — A hitetlenek és gonoszok látszólagos jólétének és szerencsésének kérdése ime fölmerült már régén Isten gyermekeinél is. De ugyanott, ahol ezeket a kérdéseket olvashatjuk, ott megkapjuk a feleletet is. Aszáf a 73-ik zsolttár további verseiben beismeri, hogy igaz, hogy nem értette a gonoszok szerencsését, de csak addig, amíg be nem ment Isten szent helyébe és akkor megértette azoknak sorsát. (17 vers.) Azután, amikor Pál apostol Athénbe hirdette az evangéliumot és az Ur Szentlelkének vezetése által csodálatos találékonysággal rámutatott az athéniak vallásosságára és értelmeket az eddig »ismeretlen« Isten felé fordította, így szól: — E tudatlanságnak az idejét elnézve az Isten. — Az Ur csodálatos szeretetével hordozza a bűnöst és a tudatlanságnak idejét, amelyben bűnös, emberi terveket hajt végre és nyomoruságos, vétkes, önző és tisztátalan szövetségeket köt, elnézi, nem mintha ezzel beleegyezését adná, hanem, hogy az Ő bölcs tervei szerint érkezett alkalommal mentő kegyelmét, szeretetét, hatalmát és ha kell erejét és minden gonoszt elsöprő igazságosságát nyilvánvalóvá tegye.

Az ókor pogány népei köthettek szövetséget egymás között. Isten nem szólt hozzájuk, mint »pártos fiak«-hoz. Emberek élhetnek bűnben és bűnös terveket vihetnek véghez és tisztátalan szövetséget köthetnek, Isten határozott tiltó parancsa, nem dörög feljűk, hogy: — Jaj a pártos fiaknak. — Ellenben Isten gyermekei sokkal csekélyebb dolgokban érezhetik az Ur tiltakozását. Isten az Ő gyermekeit, sokkal hamarabb engedi megszegyenülni, mint a világ gyermekeit. Nem vetted még ezt észre? Tudvalévő dolog, hogy városokban a gyalogjárón kerékpározni tilos. Mégis a kültelken napról-napra látunk a járdán kerékpározókat, akik gondatlanul veszélyeztetik a járókelők és a maguk testi épségét. Bűnhődés ritkán éri őket. Egy Istennek gyermeke, ki az Ur Jézus komoly tanítványaként vágyakozott élni, egyetlen egyszer kerékpározott a kültelken egy kerítés mellett a járdán, amikor egy saroknál, majd nekiment egy rendőrnök. A rendőr természetesen fölirta és megbüntették. Isten csodálatos kegyelmével és féltő szeretetével veszi körül övét, de nagyon hamar észre is akarja téríteni és megalázní őket, hogy megszegyenülve

érezzék, hogy benne kell maradni és nála nélkül sem cselekedhetnek. (Ján. 1 5-5.) Isten gyermekeinél már nincsen tudatlanság ideje, amit elnézzen az Ur. Ott már meg van a megismerés, csak az abban való növekedésről lehet szó. És ezért kiált az Ur ma is jajt a pártos fiakra. Azokra, akik megismerve Őt, nála nélkül visznek véghez tervet és kötnek szövetséget, hogy ezen keresztül, bünt-bűnre halmozzanak.

Isten nélküli terv. Milyen szomorú ennek még csak a gondolata is egy hívő lélek számára és mégis mennyi mindent terveznek és hajtának végre még az Ur gyermekei is. Isten nélkül terveznek, az egyéni, a családi életükben, a közösségben és Isten országában való munkában. Hogy az Ur nélkül terveztek és hajtották végre e terveket, mutatja a sok kudarc, kicsinyesség, megsegényülés, kapkodás, félben maradt munka. Tervezik a jövőt. Majd így lesz, vagy majd úgy akarom, vagy szeretném csinálni. Ajkukkal az apostoli intéshez tartják magukat és így szólnak: — Ha az Ur akarja és élünk, im ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni. (Jak. 4-15.) De a lélek legbenső mélyében, nem az Ur vezetését keresi, hanem önmagát. Hányszor szepnek látszó és induló terv dugába dől, mert nem az Ur áll a terv és szándék központjában és mögötte, hanem az emberi cél és önkeresés. Tervet akarunk véghez vinni, amely Isten dicsőségét szolgálja, gyülekezetet alapítani, munkát kezdeni, hogy az evangélium terjedjen; belefekszünk a munkába (s az eredmény semmi, vagy alig több a semminél. Miért? Mert Isten nélkül visszük véghez! Hogyan? Hiszen imádkoztunk érte? Fáraadtunk, áldozatot hoztunk és ezt mind Isten nélkül tettük? Komolyan őszintén akarunk szolgálni Istennek és megszentelt tanítványai akarunk lenni Jézusnak, lehetséges az, hogy nála nélkül teszünk valamit? Minden bizonnyal. Nélküle viszünk véghez minden tervet és szándékot, amelyben mellék és zavaró emberi indulatok, tanácsok és vezetések játszanak közre és nem csupán az Ur akarata, vezetése és tetszése. Ha azért kezdünk gyülekezetet, hogy az a statisztikának tessenek, ha azért osztogatunk meghívót, hogy lássák, hogy törekvő munkások vagyunk és elismerjék azt, ha azért irunk, hogy az egy csipetnyit is hizelegjen nekünk, hogy irásunkat nyomtatásban olvassuk, ha azért készülünk a prédikációra, hogy az emberek elismerőleg nyilatkozzanak, ha azért akarunk sokakat látni a gyülekezetben, hogy anyagilag kedvező eredményt mutathassunk, ha azért alázkodunk meg és ülünk az utolsó helyre, hogy — mint Kempis mondja, — annál nagyobb céccóval ültessenek az elsőre, akkor ezek mind tervek és szándékok, melyeket Isten nélkül viszünk véghez. Lehet, hogy félig, vagy háromnegyed részben Istennek cselekszünk, de az Ur nem alkudozni és osztozni akar jogain, hanem teljes átadást kíván, hogy megszentelhesen. Teljesen kiszolgáltattad-e már magadat Neki? Egyszer egy nagyon kalandos motorkerékpár-uton voltam egy testvérrrel. Vé-

gül is utunk kudarcba fulladt, mert a motor nem tudott egy emelkedésen fölmenni, amely tulajdonképpen teherpróbája lett volna. A vizsgálatnál kiderült a baj. A benzint és olajat elválasztó bádoglep kilyukadt és az olaj és a benzin keveredtek egymással. Összekeveredett a kettő és az eredmény egy siralmas döcögés volt. Így van, ha valaki Isten vezetését összekeveri, — bármily kis mértékben is — emberivel. Az döcög. Ha a te hitéleted döcög, vagy talán meg is állott és fáj a sok sikertelenség, úgy nagyon kérlek, gondolkodj azon, nem-e az Ur nélkül, vagy emberi indulatokkal keverve viszel-e véghez terveket? Adjon az Ur világosságot, hogy belátva sikertelenségeid, kapkodásaid okát, teljesen ráhagyatkozz és boldogan tapasztald, hogy: Ő ad csodás tanácsot. (Ézs. 28. 29.)

»Szövetséget kötnek, de nem lelkeim által.«
A kishitűség és a test mennyi szomoru földi szövetségbe kergeti és megcsalja még az Ur gyermekeit is. Isten Igéje világosan, kérlelhetetlenül, megalkuvást nem ismerő komolysággal mondja: — Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában: mert mi szövetsége van az igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a világosságnak a sötétiséggel? Mennyi letört, szomoru hívő élet van a világon, mert e szent parancsot nem vették komolyan. Isten gyermekei ma is hányszor kerülnek felemás igába a házasságban, üzleti életben, társaságban, szórakozásaikban, olvasmányaikban, mert maguk bölcsőbbek akarnak lenni Istennél. Nem látod magad körül? Nem élnek körülötted ilyen szomoru, Isten nélkül kötött szövetségben vergődő lelkek? Talán te is így vergődsz? Oh mennyi ima-kapcsolaton keresztül szerzett erőre és bölcsességre van szükséged, hogy ne a magad balgaságában akarj maradni, ráadásul még bünt-bűnre halmozni, hanem az vezetésére bizva magadat, az Ő szent utasítása alapján járni. Ő adjon erőt, hogy szent határozottsággal és minden aggodalmaskodást és veszteségtől való félelmet legyőző hittel tudjál szakítani a felemás szövetséggel, ahol azzal szakítani lehet, (üzlet, társaság, szórakozás,) de a magad balgaságát belátva és az Urban vetett bizalommal viseld a felemás járom nehéz igáját, ott, ahol a szövetség megszakítását az Ur tartotta főnn magának; (házasság) mindig Megváltónk szavaira gondolva: — Ami lehetetlen embernek, lehetséges Istennek.

Abban a pillanatban, amikor nem így akarsz szomoru és fájdalmas öngazságot költött szövetséget fölszámolni, első balgaságodat további elhamarkodással, kapkodással, hitetlenséggel még csak növeled. Isten nélküli terv és szövetség szomoru következménye lehet egy hazug, képmutató élet, habozás, állandó lelki szorongás, bizonytalanság. Lassan meglazul a kapcsolat az Urhoz, több befolyást nyer az áldástalan szövetség, mint Isten Lelke és vége a — teljes bukás. Oh, kedves lélek, ha az Ur eddig megőrzött attól, hogy nála nélkül vidd véghez

tervedet és köss szövetséget, úgy maradj tovább is szoros kapcsolatban Jézussal, hogy mindenkor az Ő akarásával élj és cselekedj. Ha pedig a »pártos fiak« jajja téged is vádol, úgy a tékozló fiu megtört alázatosságával borulj Megváltó elé, hogy befedezve vérével nyomoruságodat, érczeni engedje a szabadulás örömét, amelyet Ő maga ígér, amikor így biztat: — Isten az alázatosságnak kegyelmet ad.

Liebstöckl.

Szent készütség

Mindig készen legyetek megfelelni mindenkinnek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről. (Pét. I. 3:15.)

Minden igaz keresztény kell, hogy az Ő mennyei Királyának tanuja legyen. Szavak és cselekedetek által kell embertársainak megmutatni, hogy milyen jó Jézus tanítványának és sajátjának lenni. Noha megmaradnak a nyomoruságok és a szenvedések és a nélkülözések sem kimélik, de szívében mégis él egy élő reménység, amely a halálon és siron is fölülemeli. Éppen ezen remény által, amely az élő Istenben és az Ő örök birodalmában vetett hitben gyökerezik, különbözik azoktól, kiknek nincs reményük. Ez úgy van az Ur gyermekeinél, mint egy pápua mondta egy misszionáriusnak: — Ti, keresztények, a láthatáron is túl láttok. — Ne maradjunk soha adósok Jézusról való bizonyágtétel azoknak, kik körülöttünk vannak. Hogy a hütlenség és a világ szeretete szánkat be ne tömjék, ahol szükséges, hogy férfiasan és örömmel a mi szeretett Urunkról bizonyágot tegyünk.

Egy gyárban egy fiatal munkásra egy nagydarab vastomb esett. Társai amilyen gyorsan csak lehetett, segítségére siettek, hogy borzalmas helyzetéből kiszabadítsák. De hiába, már késő volt. Ott feküdt borzalmas égési sebekkel.

— Orvost! Hívjátok az orvost! — kiáltották társai. De a szerencsétlen így rimázkodott:

— Nem, nem! Hagyjátok az orvost ott, ahol van! De azt mondjátok meg, hogyan lehetek boldog? Most meghalok Isten nélkül! Ki tud segíteni?

És a körülötte álló háromszáz ember között nem akadt senki, ki neki a menekülés útját megmutatta volna; annak dacára, hogy mindnyájan keresztényeknek mondták magukat. Egy közülük később beszélt: — A kétségbeesett ember kiáltása azóta a fülemben cseng. Milyen szívesen beszéltem volna neki Jézusról, de hibáim megbénították nyelvemet.

Kedves lélek, te készen vagy mindenkor az apostoli intést az Ur örömeivel betölteni?

K. L.

A haláltánc

I.

És meghallá ezeket Heródes király, (mert nyilvánvalóvá lőn az ő neve) és monda: Keresztelő János támadt fel a halálból és azért működnek benne az erők. Némelyek azt mondják vala, hogy Illyés ő; mások meg azt mondják vala, hogy Próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül. Heródes pedig ezeket hallván, monda: Akinek én fejét vétetem, az a János ez; ő támadt fel a halálból. Mert maga Heródes fogatta el és vettette vala börtönbe Jánost Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége miatt, mivelhogy azt vette vala feleségül. Mert János azt monda Heródesnek: — Nem szabad néked a testvéred feleségével élned. (Márk. 6: 14—18.)

Az Ur Jézus nem egy helyi előkelőség volt. Máté 4:24-ben azt olvassuk, hogy hire elterjedt Síróban is és mindenfelől hozzá hordták a betegeket. Hire messze szárnyalt és beröppent a szegények kunyhójába éppen úgy, mint ahogy elérkezett Heródes palotájába is. A híreket az emberek a legkülönbözőbb módon fogadják. Még a legmegrázóbbakat és legszomorubbakat is. Például egy háborus hír hogy megdöbbenti alapjában véve az embereket, mert maguk előtt látják a vért, a sok könnyet, a nyomorúságot, árvát, özvegyet, nyomorékot. De mégis vannak, kik abból is hasznot huzván, nem annak borzalmaiból, hanem a számukra kínálkozó előnyeiket látják. Sőt vannak, kik egyenesen tréfát csinálnak belőle. Valóban, nagy kegyelem kell ahhoz, hogy a hallott híreket és eseményeket kellően tudjuk mérlegelni és megérteni azt, amit az Ur azon keresztül nekünk mondani akar. Így volt az Ur Jézussal is. Híre a legkülönbözőbb érzelmeket váltotta ki, akkor is éppen úgy, mint manapság. A betegek, nyomorultak, a bűneiktől szabadulni akarók, megfáradt lelkek, hírcé hozzá siettek, míg az ördögösök durván rákiáltottak: — Mit akarsz velünk, Jézus? Azért jöttél, hogy idő előtt gyötörj bennünket? Amint az Ur Jézus csodálatos híre Heródeshez érkezett, itt megint valami más hurt pendített meg a király lelkében. Megborzadva kiált fel. — Keresztelő János támadt fel a halálból és azért működnek benne ezen erők. — A népek különböző véleménye volt Jézusról. Némelyek azt mondták, hogy Illés, mások hogy próféta, mások ismét azt állították, hogy olyan, mint egy a próféták közül. A nép bizonytalanságban volt és így van ez ma is. A vélemények nagyon különbözők Jézusról. De mily dicső, hogy mi már bizonyosat tudunk, hogy ő ama Krisztus, a világ Megváltója. Illés, a próféták, János, befejezték pályájukat, de Jézus közöttünk él ma is, csodái láthatók és tapasztalhatók. Ha még ez életben nem volna nyilvánvalóvá, úgy próbáld

meg és dicső bizonyosságok birtokába jutsz.

De hiába mondja a nép, hogy Illés, vagy egy a próféták közül, Heródes csökönnyösen megmarad állítása mellett, hogy igenis János az, kinek »én« fejét vétetem. Igen, most látjuk, hogy itt tulajdonképpen mi történt. Jézus hírére Heródesnek egy régi bűne, egy talán már feledésbe merülő bűne jutott eszébe. Egy régen letűnt nap szomorú emléke pergett le szemei előtt, amikor igaztalan módon egy ember életét oltotta ki. Visszaemlékezett egy napra, amely oly szépen kezdődött és oly vígan indult és oly csunyán és szomorúan végződött. Egy napra, melyet muzsikások kezdtek és a hóhér fejezett be, melyen először finom ételeket hordtak föl a drága tálakban és végül egy véres emberfej hideg csonkját tálalták föl. Keresztelő János támadt fel a halálból, kinek én fejét vétetem. És micsoda önvád! Én vétettem a fejét és nem más. Hiába mondják mások, hogy Illés az, vagy más próféta, a fölébredt lelkiismeret nem tud vigasztalódni. Ugy-e, hogy így vagy te is? Ha egyszer ott belül vádol a lélek, akkor emberek nem tudnak megvigasztalni. Akkor hiába minden. Talán ideig-óráig sikerül elnyomni, de hiába. A lelkiismeret szavát nem tudta Heródes elnémitani azzal, hogy Heródiás kívánta János fejét, hogy ő biztatta, nem mondotta, hogy a cimborák és a bor döntötték a bűnbe, hanem azt mondja: »én«. Így volt Judás is. — Elárultam az igaz vért. — Nem fogta másra, mert a lélek őt vádolta és ezt meg kellett hallania. Talán így vagy te is? Van bűnöd, amelyet talán régen követtél el. Most nem is emlékezel arra, oh, de vigyázz, mert eljön az idő, amikor azt mondd, hogy én követtem azt el. A lelkiismeret elől lehetetlen elfutni, ha az kézbesíteni akarja vádiratát, az elől nem lehet megszökni. De mily kegyelme az Urnak, hogy van valaki, aki megszabadít e vádtól is. Jézus. Mert immár nincsen semmi kárhóztatásuk azoknak, akik a Jézusban vannak. (Róm. 8:1.)

Heródesnek miből fakadt e vád? János rámutatott bűnére és ezt nem akarta Heródes elviselni. Isten követe nem félt a királytól sem. Kíelte azt, amit Isten Igéje később így fejez ki: — Bizonytalán látom, hogy Isten előtt nincsen személyválogatás. (Csel. 10:34.) Mi nem vagyunk-e azok? Oh, de igen, mily gyakran azok volnánk. A gyülekezetben és a magánéletben is. Igaz mérték, igaz font, igaz efa — mondja az Ur Jézus. És mi mily sokszor teszünk különbséget rokonszenves és nem rokonszenves között. Allás, vagyon hogy befolyásolna. Tekintsünk magunkba és vizsgáljuk meg, hogy egyformán mérünk-e mindenkinek abból a szeretetből, amit az Ur adott nekünk és ami kötelező az egyik lélekre, azt kötelezőnek tartjuk-e a másik részére is? Isten igazságát merjük-e egyformán megmondani mindenkinek anélkül, hogy azt néznénk, hogy milyen anyagból van a ruhája. A gazdagnak és előkelőknek nem csupán azért nehéz bejutni Isten

országába, mert a vagyon, a rang, a gőg megkötözik, hanem igen gyakran az az oka, hogy mi nem merjük nekik oly világosan megmondani bűneiket és annak veszélyét, mint egy gyámoltalannak. Szószékről is gyakran dörögnek és csattognak a szegények felé a bűneiket ostorozó korholások, fenyegetések, mialatt az előkelők és a presbiteri padok felé a megnyugtató vigasztaló napsugarát hinti a szónok. Az Ur Jézus fordítva csinálta. Ő egyáltalán, sok mindent csinált másképpen, mint mi és bizonytalannal ma is. De ha mi minden parányi erőnket összeszedve, őszintén akarunk neki szolgálni, nyomában járni és szerinte cselekedni, akkor hamarosan a »ma más világot élünk«, »az akkor volt«, szokásos kifejezések bizonytalan keserűs és mákonyával akarnak elkábítani és megnyugtítani. Adjon az Ur erőt, ha minden nyomoruságunk dacára kegyelme követének hívott el, akkor azt az Ő kívánsága és akarata szerint tegyük, mint akik nem embereknek, hanem Istennek akarunk tetszeni és tudjuk, hogy Ő, aki elhívott, velünk van és aki erőt adott Jánosnak, erőt ad nekünk is.

Azután János, nem mondta azt sem, hogy mi közöm hozzá. Nem avatkozom a dolgába, az az ő magánügye. Így beszélt Kain is. Őrizd-e atyámfiaidat? Igen az vagy. Senkinek lelkébe nem láthatsz, de nyilvános bűnét azt látod, s ha az Ur gyermeke vagy és szeretted felebarátodat és az Urat, akkor számodra nem lehet közömbös, hogy egy lélek üdvözülni, vagy elvész, de nagyon óvatosnak kell lenned. Megvizsgálni komolyan, hogy ki és mi indít, miért is akarsz szólni. Sokan figyelmeztetnek másokat, míg végül maguk is nyugtalanok válnak és haragra gerjednek. Mert nem szeretetben szóltak. És miért nem? Mert nem Jézus, hanem a maguk indulata hajtotta őket. Ha az Ur elhívott, hogy atyád fiát őrizd, óvd, akkor ő akar vezetésként adni, hogy te az Ő nevében és szeretetében szólj. Akkor bármi legyen is a vége, bármily kimenetele legyen is annak, hogy szóltál, soha nem lesz okod megbánni és lelkiismereted nyugodt marad. Jánost, nem a bosszu, a düh, a féltékenység, irigység, türelmetlenség, hanem az Ur lelke indította és az indítson téged is. De mit is mondott János Herodesnek? Egy egyszerű, rövid tiltó mondatot. — Nem szabad neked. — Személyválogatás nélkül rámutatott a király bűnére. — Nem szabad neked király ilyen bűnben élned. — És ez mily haragot váltott ki. A »nem szabad«, ritkán vált ki az emberekből alázatos beismerést. Legtöbbször méregbe hozza őket. Melyik gyermek veszi szívesen, ha szülője azt mondja neki, nem szabad! Ha valakinek rámutatnak valamire, hogy azt nem szabad, mily érzékeny lesz és megsértődik. Nem tapasztaltad ezt? Esetleg magadon? Nagy szeretettel kérlek, ne tedd azt többé. Talán az Ur ebben az órában is rámutat valamire és azt mondja, neked, — nem szabad. Nagyon kérlek az Ő szeretetével, ne érzékenykedj, ne hara-

gudj, hanem alázkodj meg és Ő az alázatosnak kegyelmet ad. Talán most nyelvedre teszi az Ur drága ujját és azt mondja, nem szabad olyan nyelvednek, indulatosnak, dicsékvőnek, hazugnak, képmutatónak, pletykásnak lenned. Talán lábadra mutat és azt mondja, nem szabad azon az uton járnod, melyen eddig a világ szerint jártál. Erszényedre mutat és azt mondja, nem szabad úgy elzárkóznod az Urnak való adakozás elől, nem szabad hiábavalóra költened. Nem szabad annyira ápolnod testedet és egy önző életet élned. Abban a gyülekezetben, amelyben engem az Ur kegyelme állított, az a szokás, hogy időnként, u. n. önvizsgáló órákat tartunk. Ilyenkor tiz kérdést teszünk fel az Ur előtt térdelve, melyre imádkozva kell felelnünk. Ezen tiz kérdés közül az egyik így szól. — Akarod-e, hogy minden hibádat kimélet nélkül megmondják? Komoly nehéz kérdés. Mit jelent ez? Hogy kimélet nélkül azt mondják, hogy azt — nem szabad, az nem helyes. Herodest ez az intés dühbe hozta és általában ez az ember vonása, haragra gerjed, ha megállítják a bűn útján és Isten megállást parancsolva, azt mondja — nem szabad. De te fogadd el az Ur szavát. Látod Herodes esetében, az ellenkezés és a harag, mily rossz tanácsadó és a megátalkodottság a mélységbe dönt. Jöjj alázatos szívvel Jézushoz és kérd, hogy mutasson rá mindenre, ami nem szabad és adjon erőt, hogy amire rátette ujját, ne akard haraggal, bűnös zsákmányként, megtartani, hanem boldogan megszabadulj attól, mint lelkednek béklyójától. Herodes Jánost börtönbe vetette, azt gondolta, hogy azzal el van intézve az ügy. Balga tévedés. Vannak, akik azt hiszik, ha Isten eszközét félre dobták, azzal elintézték az ügyet. Gyülekezetekben is vannak így. Ha valakinek rámutatnak a bűnére és azt mondják, hogy ezt nem szabad, akkor megharagszik, duzzog és — elmegy. Keres egy másik helyet, ahol nem ismerik ezt a szót: — nem szabad. Herodes hiába záratta el Jánost, a nem szabad, nem szabad maradt. És amit Isten neked egyszer megtilt, azt akárhova is mőgy, tiltani fogja. Lehet, hogy az emberek nem szólnak, de a nem szabad azért nem szabad marad. Ezért adja az Ur, hogy ne menekülni, hanem engedelmeskedni akarj, ha az Ur int, hogy — nem szabad.

Liebstöckl.

Légy elnéző

Midőn egy ügyetlen és tehetségtelen citarást — ki testére izmos és erős volt; — mindenki szidott és ócsárolt, egyedül, Diogenes dicsérte játékát és helyeselte, hogy műzsikus lett. Sokan csodálkoztak e fölött és megkérdezték a görög lólcset, hogy miért dicséri azt a botfülű zenészt? Diogenes így felelt:

— Dicsérem ezt a férfiut, hogy ezt a mesterséget választotta magának, mert ilyen erős, izmos és tudatlan fickó sokkal alkalmasabb lett

volna gonoszságokra, mint a zenére és nektek nagy károkat okozhatott volna.

Ha gyenge tehetségű emberek erőlködése próbára teszik ártatlan ügyetlenkedéseikkel a közösségben türelmünket, gondoljunk arra, hogy még mindig jobb a jószándéku együgyű kísérletezés, mint szándékos gonoszság.

Jan 2, 1 Szólj te énértem

Indiában halálán feküdt egy szegény asszony. Teljesen tudatlan, az utolsó kaszthoz tartozó nő volt, de Istennek kedves gyermeke. A misszionárius megkérdezte, hogy van-e valami reménye a gyógyuláshoz? Ő így felelt:

— Egyáltalán nem kívánok meggyógyulni, örülök, hogy Jézust láthatom.

— Nincsen semmi félelmed a halál előtt? — kérdezte tovább a misszionárius.

— Félelmem legyen a halál előtt? — felelte. — Hiszen van, aki engem Isten előtt igazol.

Akkor a misszionárius tudni akarta, mit ért ez alatt az asszony és újból kérdezte:

— Hogyan gondolod ezt? — Ő így felelt:

— Ezt úgy gondolom, amikor meghalok és a menyország gyönyörű nagy termébe lépek és Isten azt kérdezi, miféle bűnös asszony ez, aki most belépett? Akkor én Jézushoz sietek és azt mondom neki: Szólj te én érettem.

Kedves lélek, van-e hasonló bizodalmad az örökkévalóságához? Oh, ha nincs, vágyakozz már most egy találkozásra Jézussal, hogy érted is szólhasson ama nagy napon.

Hirek Jugoszláviából

I.

Zentai őszi prédikátor gyűlésünkhöz szép emlékek fűződnek. Először is gyönyörű »Bethánia Szanatóriumunk« megnyitása és megtekintése Noviszádon ugy utközben. Tudvalevőleg korábban leányintézet, gyermekotthon és aggok otthona céljainak szolgáltak ottani intézményünk helyiségei és kertjei. Később diakonisszaotthon és leányinternátus lett azokból. Viszont az itt folyó munkát sürgősen önállóvá, sőt jövedelmezővé kellett tenni, különben számunkra elveszett volna ezen fontos ingatlan. Felmerült egy szanatórium megnyitásának gondolata. Az évi konferencia nagy óvatossággal és körültekintéssel járult hozzá, hogy k. püspökünk és a svájci Bethánia Diakonissza egylet közreműködésével saját szanatórium megnyitásával ugy intézetünket, mint jól képzett és bevált diakonisszánkat is kielégítően igénybevegyük. A svájci Bethánia egylet rendelkezésünkre bocsátotta az átalakításhoz és új berendezéshez szükséges összeget kedvező feltételek mellett. Azonkívül diakonisszamunkánk

teljes önállósága mellett vezető diakonisszát is küldött fődiakonisszánk mellé. Utolsó évi konferenciánk alkalmával örömmel értesültünk, hogy szanatóriumunk első naptól fogva állandóan telve van páciensekkel, sőt több oldalról sürgetik már kibővítését is.

Emlékezetes marad a résztvevők számára a közös vasúti utazás is Noviszádról Zentára. Velünk jött Honegger testvér, a svájci Bethánia egylet felügyelője, is. Számára, aki megszokta a hegyes-völgyes felföldi tájakat, különösen érdekes volt a tiszamenti alföldi vidék. Nem kevésbé megkapóak voltak maguk a konferenciái élmények kedves zentai testvéreink körében. Pár év előtt alig gondoltuk, hogy szerény, ismeretlen zentai gyülekezetünk körében ilyen lelkes prédikátorgyűlést tarthatnának bácskai és bánáti munkásaink. Az Ur működése itt még dicsőbbnek látszik, mint szanatóriumunk esetében, mert ugyszólván teljesen mellőzte a kiváló összeköttetéseket, jeles embereket és alkalmas helyiségeket. Mind a kilenc prédikátor, testvéreink házában jól érezte magát. Istentiszteleteink és előadásaink nagy érdeklődésre találtak, bár néha néha tolmács útján értették meg magyar testvéreink az elhangzott beszédeket. A nemrégiben kibővített imaterem alig bírta befogadni az érdeklődőket. Öröm, ima és Isten keresésének szelleme éltette a gyülekezetet, főként kedves fiatalágunkat, mely fáradhatatlan volt mindenemű figyelmességben, nevezetesen a vendégek kiszolgálása és az éneklés körül. Kár, hogy zentai termünket és házunkat már nem lehet bővíteni, mert egészséges fejlődés sürgősen megkívánának több és jobb helyet. Az Ur megadhatja!

II.

Idei évi konferenciánkon, mely Noviszádon ülésezett, ismét szeretett Nuelsen püspökünk elnökölt. Isten látható segítsége által prédikátoraink és családjaik derekasan megküzdöttek a sok nehézséggel. Örömről szól, hogy Lichtenberger Tódor testvér személyében fiatal, hasznavehető prédikátort fogadhattunk körünkbe, kivált, mert prédikátorcsalád sarja. Munkánk, hála az Urnak, mindenütt szépen fejlődik, de leginkább az ország legdélibb részeiben, a bibliai Macedóniában. Szrbobráni árvaházunk megtartása elég aggodalmat okozott még nem is olyan régen. Hiszen mindennemű központi segílyt meg kellett vonni tőle. De mi történt az elmúlt esztendőben? Nemcsak, hogy fennmaradt, hanem gyülekezetünk és külföldi barátaink segítségével jobban volt ellátva, mint azelőtt. Hálás szívvel és örömmel tértünk vissza ki-ki arra a helyre, ahová az Ur állította.

III.

Karlsdorfi kicsi, de eleven gyülekezetünk életében kiemelkedő esemény volt passziói áhitataink és előadásaink sorozata. Eddig lehetetlen volt nagyobb nyilvánosság elé lépniük. Viszont Paszul testvérünk hajléka evangelizáció vagy ün-

nepély ekalkalmával már régen kicsinek bizonyult. Mramoráki és Vrsaci résztvevőkre is kellett számítani. Ugy kibéreltünk egy központi fekvésű nagy termet fenti alkalomból. Összes bányai prédikátoraink és tekintélyes számú meghívottak vettek részt, boldog tesztvéreink pedig nem riadtak vissza semmiféle áldozattól. Nyilvános fellépésünk nagy érdeklődést keltett, de sok nehézséggel is járt. Ellenségeink nem sajnáltak semmilyen fáradságot és nem riadtak vissza semmilyen eszköztől, hogy megfélemlítsenek és megátoljanak bennünket. Persze hiába. Vállalkozásunkat siker koronázta és áldás követte. Megmondották ugyan hivatalosan, hogy szorítkozzunk eddigi szerény munkánkra, de az ügy az Uré, akinek nyilván még nagy népe van Karlsdorfban és képes is lesz azt egybegyűjteni és otthonban részesíteni. Ő meghallgatja könyörgésünket és megmutatja a csüggedőknek, hogy többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ellenünk vannak. És ha az Ur maga velünk van, ki lehet akkor ellenünk?

Karlsdorfi és zentai testvéreink, valamint összes prédikátoraink üdvözlőleveleit átadva a Békeharang k. olvasóinak, szívből kérem: Imádkozatok értünk!

D. N.

H I R E K

Dr Szalós Artur volt kaposvári prédikátorunk meghívást kapott egy ujonnan alapított aggodthona vezetésére Budapesten. Ennek folytán egyházunk szolgálatából kilépett. Dr Szalós testvérnek mi Isten gazdag áldását kívánjuk új munkájára. A Mindenható igazgat minket embereket és Ő bizonyára gondoskodik bő alkalmakról, hogy testvérünk ezentúl is sokaknak áldására lehessen.

Ennek folytán Nuelsen püspök ur a beosztásban a következő változásokat eszközölte:

Kaposvár: Liebstockl Jenő (Németh István-ucca 2 sz.)

Budapest, II, Kispest és Angyalföld: Löbel János és Zinore Gyula.

Györköny: Dobos János.

Ezen változásokra Isten gazdag áldását kérjük a jó Atyától.

Külön akarjuk felemlíteni Liebstockl Jenő testvérünk távozását, aki a Békeharangnak főmunkatársa volt. Az ő szolgálata igen fog hiányozni nekünk. De örömmel közöljük k. olvasóinkkal, hogy megígérte nekünk, hogy Kaposvárról is el fog látni minket olyan cikkekkkel, amelyeket eddig is nagyon szívesen olvastak k. előfizetőink. Adja a jó Isten úgy a gyülekezeti munkájára, mint a tollával való tevékenységére az Ő leggazdagabb áldását!

Junius hó 1-én kötöttek házasságot a budapesti gyülekezetben Dávid Elvira és Vecsey Árpád

testvéreink. Az Ur kegyelme és szeretete vezesse testvéreinket további együttes utjukon.

Nemzetközi vasutas-missziói konferencia Stockholmban. A Nemzetközi Vasutas-Misszió 1936. aug. 14-től 17-ig Stockholmban rendez konferenciáját. 14-én a Svéd Vasutas-Misszió a Bethel templomban tartja évi közgyűlését este 18 órákor, 20 órákor a nemzetközi konferencia üdvözlő összejövetele ugyanott. Aug. 15-én 8-kor imaóra ugyanott; 10-kor elutazás a városházától Södertäljebe; 14 órákor konferenciái gyűlés a városi templomban. Tárty: »Átváltozás«. 17-kor visszautazás; 20-kor énekistentisztelet a Vasa Gusztáv-templomban. Aug. 16-án 8-kor imaóra, 11-kor egyidejű istentisztelet a Bethel-templomban, a Valhalla missziói templomban és a Bethánia templomban; 19-kor hálaadó istentisztelet a Filadelfia templomban. Aug. 17-én 8-kor imaóra; 10-kor a Nemzetközi Vasutas-Misszió közgyűlése; 15-kor ugyanennek folytatása; 17-kor záróösszejövetel.

A jelentkezéseket legkésőbb július 5-ig a következő címre kell küldeni: Magyar Vasutas-Misszió, Bethánia-Egyet, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 9. Közvetlenül a nemzetközi vezetőségénél jelentkezni nem lehet. A jelentkezéssel egyidejűleg kell befizetni 25 svéd koronának megfelelő pengőt. Ezért az összegért mindenki szállást, étkezést, kirándulást, az összes gyűlésekre belépőjegyet kap. A Magyar Vasutas-Misszió szeretettel meghívja az érdeklődő magyar vasutasokat. A szabadjegyekre és vizumokra vonatkozólag a jelentkezőknek azonnal részletes írásos utbaigazítást küldenek.

A diakonia lényege

IV.

A diakonissza számára is érvényes Wolteosdorf költő szava:

»Oh mily öröm és boldogság
Egy lélek megmentője lenni!«

Ebben a reábizottaknál nem fognak halgán és tapintatlanul eljárni és tolaodó megtérési kísérleteket tenni, hanem Istennek szentelt lényével hatni és az írás szerint bölcsen cselekedni: »Lelkeket nyer meg a bölcs«. Példabesz. 11, 30.

Amint Isten szolgálja számára nincsen nagyobb öröm, mint ha az apostollal mondhatja: »Az én apostolságomnak pecsétje az Urban ti vagytok«, 1. Kor. 9, 2, úgy, Jézus Krisztus szolgáló leánya (diakonissza) számára is isteni elhivatottsága legboldogítóbb megerősítése, ha az ő munkája által emberek az élet útjára vezéreltetnek. A tulvilági életre való tekintettel örömmel szabad reménykednie, hogy »egykor vigadozással jó elő és kévéit a Mesternek nyujthatja át«. Zsolt. 126, 6.

Egy ilyen szolgálat azonban egész embert megköveteli minden erejével és tehetségével, adományával és képességével. Ezt ő tudja és ezért nem gondolja, hogy erre a szolgálatra tulságosan okos, tulságosan olvasott, tulságosan jó; mert »a legnagyobb, vagyis a letehetségesebb és a legtöbbet tudó, legyen mindenek szolgája«, Máté 23, 11. Aki tehát a legjobban van felszerelve magas észbeli adományokkal és kiváló készségekkel, az tudja embertársainak a legértékesebb szolgálatokat teljesíteni. Azért van még a legiskolázottabb hajadon számára is nagyszerű alkalom és használhatóság a diakonia szolgálatában és legyen azért szívének alázatos öröme, minden »giráját« az Ur Jézusnak rendelkezésére bocsátania. A szolgálatnak fokai vannak; a szolgáló bértért szolgál, a megváltott hálából és szeretetből szolgál és így legyen ez a diakonisszánál.

Mert az ő szolgálata az egész embert megköveteli, neki »a szolgálatra szabadnak« kell lenni és »mindenben magatüretőnek«, ami őt gátolhatná vagy megköthetné, 1. Kor. 9, 25, akár nagy, akár kicsiny volna az; különben talán elveszhetné a »küzdelem díját és hiába futott volna. Kol. 2, 18 szó szerint így hangzik: »Senki töletek a versenydíjat el ne vegye, aki az ő saját akarata szerint jár, és 1. Kor. 9, 1. olvassuk e szavakat: »Nem vagyok-e szabad?« Ezek ama irányvonalak, amely szerint egy diakonissza él és amelyeket magától »elvétetni« nem engedi, Kol. 2, 18. Ez ama megkezdett lényeg, melyet megtart mindvégig. Nem szeretne azok közé soroltatni, akik »lélekben kezdik és testben fejezik be«, Gal. 3, 3. Nincs szomorubb látvány, mint egy olyan diakonissza, aki bár még szolgálatban van, de belső önámításban áll és »önmagának él«.

Egyben persze a diakonissza szolgálatát illetőleg megköti magát: Rendben szolgál; ugyanis egy rendezett szolgálat gyümölcsözőbb és eredményesebb, mint egy megkötötten. Ha a harci vonal feloszlik, a csata elveszett. Ezért számára az összeláncoltság és egybeillesztés nem egy kemény kényszer, hanem mély öröm és erősítés. Erőből egy későbbi fejezetben még több mondanivaló lesz. Itt csak az jut kifejezésre, hogy a diakonissza szolgálatát nem kívánja minden függés nélkül gyakorolni, hanem mint tagja egy egésznek, aki tanult és mindig tanulni akar, »engedelmeskedni minden emberi rendelkezésnek az Urért«, amint az a Szentírás ajánlja, 1 Pét. 2, 13. Aki semminő függő helyzetet nem akar, az a diakoniatól maradjon távoll! Ő csak magát és másokat háborgatna és boldogtalanná tenne. »Igazán csak az szabad, aki önmagát erkölcsileg megkötötte«. Döllinger J. — »És csak a törvény adhatja meg a szabadságot«. Goethe W.

Egy rendes diakonissza örül a testvértársai-val való együttélésnek. Ő bennük Jézus Krisztus testének, vagyis a gyülekezetnek megváltott tagtársait látja, megismeri, hogy közülök mindegyik bensőleg az Urtól vezéreltetik és bennük az Ur kegyelmének egy eszközét látja. Mint ilyeneket

testvértársait magasra becsüli és velük érintkezik a legszívesebben. Ha egy barátságos hang is uralkodik közöttük, úgy ez mégsem lépi túl a tisztelet határait és nem száll alá az üres formánélküliségre. Hozzájárul ahhoz, hogy a testvéri körben úgy történjék minden, mint egy jól nevelt és jó műveltségű családban, amelyben egy igazi keresztény jellem erényei képezik a mindennapi gyakorlatot és szokásokat.

Barátságosság, szerénység, összeférhetőség, segítségre készség, igazlelkűség, udvariasság, szeretet egy testvéri közösséget egy kedves kertté teszik, melyben járkalni örömet és felüdülést jelent és minden testvér törekszik ezen kertnek díszévé válni: mert ha a rózsza önmagát ékesíti, egyúttal feldiszi magát a kertet is (Rückert).

Irigység, fennhéjzás, összeférhetetlenség, elkülönülés, érzékenység, önzés, gorombaság, tapintatlanság, átlátszatlan és tiszteletlen modor, harag, uralomvágy, igényesség, engedelmetlenség zavaró mérges növények, melyek nagy veszedelmet hoznak magukkal.

»Áldás akarok lenni«, ez legyen minden diakonissza komoly és szent törekvése és akkor Isten erre kegyelmesen fog reátekinteni és meg fogja engedni, hogy ezen törekvés valóra váljék.

Mert egy igazi diakonissza testvértársainak is szolgálni kíván, azért **sohasem zárja ki magát a testvérek közösségéből, hanem abba bezárja magát.** Ezért nem is fog különbséget tenni önmaga és a testvériség között; ő pl. sohasem fogja mondani: »Nálatok ez így van«, hanem »nálunk«. Nincsen neki önző magánérdeke; a testvériség érdeke, az övé is. Ha a diakonisszák így vannak beállítva, akkor a Zsoltár szava náluk kedvesen teljesül:

»Ime mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak a testvérek; oda küld áldást az Ur és életet örökké.« Zsolt. 133, 1.

Igen fontos az is, hogy a diakonissza szolgálata **népének és hazájának** is szól. A »nép szolgálata« az, amaz elv szerint, hogy a köznek haszna, a magunk haszna előtt jár.

Egy olyan szolgálat, amely lekötelve tudja magát az Ur Jézusnak, a nyomorultaknak és szegényeknek és az ő testvértársainak, nem egy egyszerű és közönséges dolog; sőt meg vannak annak igen komoly előfeltételei és követelményei.

(Németből: T.)

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet. Budapest, VI., Felső Erdősor 5.

Megjelenik évente tizszer.

A szerkesztésért és kiadásért felelős

Tessényi-Jakob János.

Budapest, VI., Felső Erdősor 5. III. 28.

Nyomta: Faragó Imre könyvnyomdája Kispeszt, Üllői-út 85. szám. Telefon: 1-469-41.